

РЕШЕНИЕ

№ 5300

гр. София, 16.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 25.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Тодорова, като разгледа дело номер **2566** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. А. Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], ет.4, представлявано от управителя Е. Е., чрез адвокат М. С., [населено място], [улица], срещу Акт за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. за Кампания 2019 г., издаден от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на Акт за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014-2020 за кампания 2019 с изх. № 01-2600/233 от 18.01.2022 г., издаден от заместник-изпълнителят директор на ДФЗ. Твърди се, че в изпълнение на изискванията на Наредба № 4 дружеството е представило сертификационно писмо от 2014, сертификационно писмо № 78 от 13.06.2018 г. и сертификат за съответствие № 39 от 2018, сертификационно писмо № 608 от 2019 и сертификат за съответствие № 343 от 2019 г., като във всеки от тях има посочени номера на парцелите и произведената от парцелите продукция. Развити са доводи, че разпоредбата на чл. 33, ал. 1, т. 2 от Наредба № 4 /в редакцията ѝ към 2015/ не въвежда изискването да е получена биологична продукция от всеки един от парцелите, а сочи, че сертификатът

следва да удостоверява наличието на биологична продукция. В този смисъл в представените от дружеството сертификати, както през 2018, така и през 2019 е налична продукция от лайка и маточина, поради което изискването на наредбата е изпълнено. На следващо място се твърди, че Наредба № 5/03.09.2018 г. не е приложима към поетите ангажименти по мярка 11, тъй като в нея не се съдържат препратки към Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014-2020 и не може да бъде прието, че тя е приложима, още повече, че с нея са въведени допълнителни задължения към поети ангажименти, чийто условия са определени в съвсем различна наредба и които са поети 2 години преди приемането на Наредба № 5/03.09.2018 г. Навеждат се аргументи, че единственото изискване, което Регламент № 834 от 2007 въвежда е в документа да се съдържа количеството на произведената продукция. В този смисъл се сочи, че в представения от дружеството документ, издаден от контролиращото лице се съдържа информация за произведената продукция, поради което отговоря на изискванията на Регламент 834 от 2007. Изразява се становище, че издаденият акт противоречи на чл. 12, ал. 1 и чл. 13 от АПК и на целите на Наредба № 4/24.02.2015 г. Искане се оспореният акт да бъде отменен. Претендират се и направените по делото разnosки.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата. Не сочи нови доказателства. Изразява искане за отмяна на обжалвания акт. Претендира разnosки, за което представя списък.

Ответникът - Зам.-изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ се представява от юрк. В., която изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София - град, Трето отделение, 16-ти състав, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приобщените с административната преписка документи се установява, че жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на § 1, т. 23 от ДР на ЗПЗП, вр. чл. 4, параграф 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) № 1307/2013, регистриран с УРН 614245. Видно от уведомително писмо за одобрение и неодобрение за участие по мярка 11 „Биологично земеделие“ от програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. изх. № 02-220-2600/235 от 24.02.2016 г., от С. А. Е. е депозирано заявление с УИН 22/070715/61812 за подпомагане по мярка 11 за извършване на биологично растениевъдство за кампания 2015 г. С уведомителното писмо от 24.02.2016 г. /л. 22/, издадено от зам. изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, дружеството е одобрено за участие по направление „Биологично земеделие“ за декларираните парцели – 23 бр., за които са декларираните следните култури: лайка, лук, лавандула, маточина, мащерка, медицинска ружа. С писмото жалбоподателят е уведомен, че най-късно до 30 септември на петата година от ангажимента, който започва да тече от подаване на първото одобрено заявление за подпомагане по съответното направление, най-малко веднъж трябва да е получил сертификат или писмено доказателство за съответствие на произведените растителни, животински или пчелни продукти с правилата за биологично производство, като сертификатът следва да удостоверява наличие на биологична продукция и съгласно чл. 39, т. 1, б. „в“ от Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. (Наредба № 4 от

24.02.2015 г.) да бъде представен поне веднъж и най-късно до 30 октомври на петата година от поемане на ангажимента.

На 10.06.2019 г. е подадено от жалбоподателя общо заявление за подпомагане за кампания 2019 г., с приложение за кандидатстване по мярка 11 „Биологично земеделие“, направление „Биологично растениевъдство“ - заявление за плащане.

Видно от доказателствата по делото с писмо входирано в ДФЗ на 29.11.2019 г. жалбоподателят е представил следните документи: сертификационно писмо № 608/30.10.2019 г. от Б. Е., от което е видно, че последната инспекция е извършена на 30.10.2019 г.; сертификат за съответствие № 343/2019/00 от 30.10.2019 г. и дата на валидност до 30.10.2020 г., в който е посочено, че операторът е спазил стандартите за биологично производство, предвидени от Регламент /ЕО/ № 834/2007 и Регламент /ЕО/ № 889/2008 и от референтната национална нормативна уредба за всички дейности, продукти и категории от продукти, включени в приложението към сертификата. Видно от Приложение № 1 към сертификата е посочено, че от С. А. Е. се извършва дейност по растениевъдство, преработка и съхранение, като всички изброени в него продукти са със статус „биологичен“.

С административната преписка е приобщено и възражение от 06.08.2020 г., с което от страна на жалбоподателя пред ДФЗ са представени сертификационно писмо за 2014 г.; сертификационно писмо № 78/13.06.2018 г., издадено от Б. Е.; сертификат за съответствие № 39/2018 г., издаден от Б. Е., съгласно който операторът е спазил стандартите за биологично производство, предвидени от Регламент /ЕО/ № 834/2007 и Регламент /ЕО/ № 889/2008 и от референтната национална нормативна уредба за всички дейности, продукти и категории от продукти, включени в приложението към сертификата, също представено от страна на С. А. Е.; сертификационно писмо № 608/30.10.2019 г. и сертификат за съответствие № 343/2019/00 от 30.10.2019 г.

От доказателствата се установява и, че между С. А. Е., в качеството му на оператор и Б. Е., в качеството му на контролиращо лице е сключен договор за контрол и сертификация № 260 от 19.04.2018 г. Предмет на договора е извършване на дейности по сертификация и контрол на биологичното производство на оператора, при спазване на действащата нормативна уредба – националните и европейските стандарти, предвидени в Регламент /ЕО/ № 834/2007 и Регламент /ЕО/ № 889/2008, техните последващи изменения и допълнения, както и на правилата за сертификация на биологични продукти на Б. Е..

При извършени на основание чл. 46, ал. 1 от Наредба № 4/24.02.2015 г. административни проверки за спазване на поетия биологичен ангажимент от страна на административния орган е прието, че представеният от С. А. Е. документ, удостоверяващ съответствие на произвежданите растителни продукти с правилата на биологичното производство не отговаря на изискванията на чл. 33, ал. 1, т. 3 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г., а именно всички парцели да са преминали периода на преход и да е произведена продукцията от земеделската култура формираща размера на подпомагане за всички парцели, в годината на документа. За тези констатации жалбоподателят е уведомен с писмо изх. № 01-2600/2752 от 12.05.2021 г., в което е отбелязано, че административната проверка е извършена чрез географско пресичане на геометриите на парцелите от последната година със слой „Обединена геометрия на парцелите с предоставен сертификат“. В приложение 1 към уведомителното писмо е отразено, че декларираната площ 4.54 ха по мярка 11 „Биологично земеделие“, направление „Биологично растениевъдство“ за заявен парцел № 65872-64-3-2 не е

представен сертификат. Жалбоподателят е информиран, че е открито производство по издаване на индивидуален административен акт за прекратяване на агроекологичния ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“ с направление „Биологично растениевъдство“ за кампания 2019 г., на основание чл. 63, т. 1, вр. чл. 77, т. 4, буква "в" от Регламент (ЕС) № 1306 на ЕП и на Съвета от 17.12.2013 г. относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и в съответствие с чл. 15, ал. 3, т. 3 и чл. 46, ал. 1 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г. На същия е предоставена възможност да представи възражения и допълнителни доказателства в 7-дневен срок, считано от датата на получаване на писмото.

С оспорения акт изх. № 01-2600/233 от 18.01.2022 г. е прекратен поетият от жалбоподателя ангажимент по направление „Биологично растениевъдство“ по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020, на основание чл. 63, т. 1, вр. чл. 77, т. 4, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 1306 на ЕП и на Съвета от 17.12.2013 г. относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика, и чл. 15, ал. 3, т. 3 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г. В мотивите на акта са възпроизведени разпоредбите на чл. 33, ал. 1, т. 2 и § 7 от ДР на Наредба № 4/24.02.2015 г.; чл. 36 от Регламент (ЕОЧ) на Съвета № 889/2008 г.; чл. 48, ал. 9 от Наредба № 5/03.09.2018 г.; и чл. 29 от Регламент № 834/2007 г. Формиран е извод, че представеният от подпомаганото лице документ не отговаря на условията, предвидени в цитираните разпоредби, тъй като предоставения документ не отговаря на изброените условия, всички одобрени земеделски площи да са преминали периода на преход и да е произведена продукцията от земеделската култура, формираща размера на подпомагане за всички площи, респективно декларирани по мярката парцели, в годината на издаването на документа.

В настоящото производство са приети писмените доказателства, представени с административната преписка.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Обществените отношения, свързани с прилагането на схемите и мерките на Общата селскостопанска политика на ЕС, се уреждат със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), който определя структурите и процедурите за прилагане на мерките и дейностите, органите и тяхната компетентност, както и организационните връзки между тях. Според чл. 11а от ЗПЗП Разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявки за плащане по схеми и мерки за подпомагане на Общата селскостопанска политика. С разпоредбата на чл. 11, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП изпълнението на функциите на Разплащателна агенция е възложено на Държавен фонд "Земеделие". На основание чл. 20а от ЗПЗП изпълнителният директор на ДФ- Земеделие организира и ръководи дейността на Разплащателната агенция, и я представлява. На съда е служебно известна, издадена от последния Заповед № 03-РД/2891#2/16.06.2021 г., с която са делегирани на зам. -изпълнителния директор П. Д. С. правомощия да издава и подписва актове за прекратяване на агроекологичния ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“. Следователно, оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на правомощията му.

Актът е издаден в изискуемата писмена форма, но при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, изразено в липса на мотиви. В нарушение на изискването, предвидено в нормата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в него не са изложени фактическите основания за издаването му, т. е. конкретните факти,

които административният орган приема, че са налице, за да упражни предоставената му компетентност. В случая тяхното описание се изчерпва с констатацията, че представения от подпомаганото лице документ не отговаря на условията, предвидени в чл. 33, ал. 1, т. 2 и § 7 от ДР на Наредба № 4/24.02.2015 г.; чл. 36 от Регламент (ЕОЧ) на Съвета № 889/2008 г.; чл. 48, ал. 9 от Наредба № 5/03.09.2018 г.; и чл. 29 от Регламент № 834/2007 г., като жалбоподателят е информиран за задълженията, предвидени с цитираните разпоредби.

Според посочената от административния орган норма на чл. 33, ал. 1, т. 2 от Наредба № 4/24.02.2015 г., в срок до 30 октомври на петата година от ангажимента, считано от подаването на първото одобрено заявление за подпомагане по съответното направление, подпомаганите лица са длъжни най-малко веднъж да са получили сертификат или писмено доказателство за съответствие на произведените от тях растителни, животински или пчелни продукти с правилата на биологичното производство, като сертификатът следва да удостоверява наличие на биологична продукция. В чл. 36 от Регламент (ЕО) № 889/2008 е предвидено изискване разпоредбите за производството да се прилагат върху земеделските площи в преходен период най-малко две години преди сеитба или, при ливади или площи с многогодишни фуражни култури- поне две години преди употребата им като фураж, произведен по метода на биологичното земеделие, или при многогодишни култури, различни от фуражните, най-малко три години преди първата реколта от биологични продукти. На основание чл. 48, ал. 9 от Наредба № 5 от 03.09.2018 г. за прилагане на правилата на биологично производство, етикетирание и контрол, и за издаване разрешение за контролна дейност за спазване правилата за биологично производство, както и за последващ официален надзор върху контролиращите лица контролиращото лице издава писмено доказателство по смисъла на чл. 29, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 834/2007 на оператор, съответно подизпълнител, с който има сключен договор за контрол и сертификация. Писменото доказателство трябва да отговаря на посочените изисквания в приложения X. и XIIа от Регламент (ЕО) № 889/2008. Контролиращото лице издава приложение към него, съдържащо справка за количеството произведена първично земеделска продукция през съответната година, площите, от които е произведена, както и наличната на склад продукция от предходни години.

Поетият от жалбоподателя ангажимент по направление „Биологично растениевъдство“ в настоящия случай е прекратен на основание чл. 15, ал. 3, т. 3 от Наредба № 4/24.02.2015 г., поради несъответствие на представен от него документ с изискванията на посочените разпоредби. Коментираният документ не е индивидуализиран, нито са направени констатации относно приетото несъответствие на същия с конкретни изисквания. Не става ясно от мотивите на акта дали ангажиментът е прекратен поради неизпълнение от страна на подпомаганото лице на изискването да получи в срока по чл. 33, ал. 1, т. 2 от Наредба № 4/24.02.2015 г. сертификат или писмено доказателство за съответствие на произведените продукти с правилата на биологичното производство; дали такъв сертификат е получен, но не удостоверява наличие на биологична продукция; дали такъв е получен, но не е представен пред органа в годината на издаването му; дали не е спазено изискването за прилагане на разпоредбите за производството върху земеделските площи в преходен период в сроковете по чл. 36 от Регламент (ЕО) № 889/2008; дали е

представен документ по смисъла на чл. 29, § 1 от Регламент (ЕО) № 834/2007, който не отговаря на изискванията, посочени в приложения XII и XIII от Регламент (ЕО) № 889/2008. Не е конкретизирано и кое от изискванията на чл. 33, ал. 1, т. 2, 3 и 5 от Наредба 4/24.02.2015 г. не е изпълнено от жалбоподателя. При липса на каквито и да било фактически констатации в акта, напълно неясни остават съображенията на административния орган за неговото издаване. Неясно е също правното основание за издаването му. В чл. 33, ал. 1, т. 2, 3 и 5 от Наредба № 4/24.02.2015 г., към които препраща посочената в акта разпоредба на чл. 15, ал. 3, т. 3, са очертани няколко хипотези: 1) до 30 октомври на петата година от ангажимента подпомаганото лице следва най-малко веднъж да е получило сертификат за съответствие, който удостоверява и произведената биологична продукция; 2) да предостави документите по т. 2 и т. 5, които удостоверяват състоянието на парцелите и произведената продукция от земеделската култура, формираща размера на подпомагане, в годината на издаването им; 3) до края на ангажимента поне веднъж да получи сертификат за съответствие на произведените продукти с правилата на биологичното производство, който удостоверява произведена биологична продукция. Коя от посочените хипотези е налице според административния орган не се установява от съдържанието на акта. Освен това в акта не е посочен и конкретния парцел по отношение, за който органът приема, че не представен сертификат. Единствено в Приложение 1 към уведомителното писмо от 12.05.2021 г., с което жалбоподателят е уведомен, че се открива производство по издаване на акт за прекратяване на многогодишен ангажимент за кампания 2019 г. е отразено, че е налице констатация по отношение на декларирана площ 4.54 ха по мярка 11 „Биологично земеделие“, направление „Биологично растениевъдство“ за заявен парцел № 65872-64-3-2. Предвид гореизложеното, обаче не може да се направи заключение, че това е достатъчно, за да се направи извод, че е налице друг документ, съставен в хода на административното производство, който да съдържа фактически установявания. В случая не може да се установи с категоричност каква е конкретната причина, поради която бенефициентът не е изпълнил поетия от него многогодишен ангажимент. При това положение оспорващият не е бил в състояние да разбере конкретната причина, поради която се предприема прекратяване на поетия от него ангажимент, респективно не е бил в състояние пълноценно да организира своята защита. Това е видно и от представените с административната преписка документи, от които се установява, че в хода на административното производство от страна на дружеството са прилагани сертификати за съответствие, сертификационни писма и т.н, но липсва становище, от което да е видно защо административния орган не ги кредитира като удостоверяващи съответното обстоятелство. Съдът приема за съществени така допуснатите нарушения, тъй като в случая е налице е бланкетно цитиране на разпоредби от приложимите нормативни актове, но липсват конкретни констатации, които да бъдат обвързани с посочването на конкретна хипотеза, респективно описание в какво състои нарушението на съответна правна норма. Ето защо, оспореният акт следва да се отмени, като незаконосъобразен. Освен гореизложеното, следва да се отбележи, че в случая изискванията за

сертифициране на биологичното стопанство на жалбоподателя С. А. Е. са изпълнени. По делото не е спорно, а и е видно от посочения УИН в уведомителното писмо, с което жалбоподателят е одобрен за участие по мярката, че първото одобрено заявление за подпомагане по направлението „Биологично растениевъдство“ е подадено през 2015 г. Следователно, съобразно изискването на чл. 33, ал. 1, т. 2 от Наредба № 4/24.02.2015 г. същият следва да получи в срок до 30 октомври 2019 г. сертификат или писмено доказателство за съответствие на произведените продукти с правилата на биологичното производство. Изпълнението на това изискване е удостоверено от жалбоподателя със сертификационно писмо № 608/30.10.2019 г. и сертификат за съответствие № 343/2019/00 от 30.10.2019 г., с дата на валидност до 30.10.2020 г., издадени от Б. Е.. Съгласно същите операторът е спазил стандартите за биологично производство, предвидени от Регламент /ЕО/ № 834/2007 и Регламент /ЕО/ № 889/2008 и от референтната национална нормативна уредба за всички дейности, продукти и категории от продукти, включени в приложението към сертификата. В от Приложение № 1 към сертификата е посочено от С. А. Е. се извършва дейност по растениевъдство, преработка и съхранение, като всички изброени в него парцели и продукти са със статус „биологичен“. В случая е налице писмено доказателство, издадено от контролиращ орган, съобразено с изискванията, посочени в приложения X. и XIIa от Регламент (ЕО) № 889/2008. С него е удостоверено спазването на изискванията, спазени са и сроковете по чл. 36 от Регламент (ЕО) № 889/2008, поради което съдът приема, че не е налице основание за прекратяване на поетия от жалбоподателя ангажимент.

Съобразно изхода на делото, съдът намира искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски за основателно, като се претендират разноски в общ размер 650,00 лв., от които 600,00 лв. договорено и заплатено възнаграждение за един адвокат и 50,00 лв. държавна такса. С оглед размера на адвокатското възнаграждение, основателно се явява възражението на ответника за прекомерност по чл. 78, ал. 5 ГПК във вр. с чл. 144 АПК, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност. В настоящата хипотеза е приложима разпоредбата на чл. 8, ал. 2, т. 7 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, според която, минимално определеният размер на адвокатското възнаграждение за дела по ЗПЗП е 500,00 лв. Съобразно така определения минимален размер съдът приема, че следва да бъдат присъдени разноски на жалбоподателя за адвокатско възнаграждение в размер на 500,00 лв. и 50 лв. държавна такса, или общо в размер на 550. 00 лв. Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София град, III-то отделение, 16-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. за Кампания 2019 г. с изх. № 01-2600/233 от 18.01.2022

г., издаден от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие"- Разплащателна агенция да заплати на С. А. Е., ЕИК[ЕИК] сумата от 550 (петстотин и петдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: